

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 106 (1356) • Четвер, 13 червня 1996 року • Ціна договірна

КОНСТИТУЦІЙНИЙ ДОГОВІР ДІЄ. ПОКИ ЦЕ...

У розмові з нашим кореспондентом Голова Верховної Ради Олександр Мороз сказав:

— Минув рік з дня підписання Конституційного договору. Вважаю, що нині треба визначитися щодо цього документа. Бо в Конституційному договорі записано: що він діє до прийняття Конституції. І передбачено, що Конституція приймається протягом року від дня ухвалення Конституційного договору. Верховна Рада і Президент повинні створити умови, щоб Основний Закон було прийнято. Тобто імператив визначено двома суб'єктами влади. Якщо це так, то виникає козлик, коли після 8 червня договір втрачає свою силу. Або, щоб його продовжити, треба внести питання на порядок денний і продовжити дію Конституційного договору на певний термін. Я вважаю би, що це слід зробити. І не має значення, хто внесе на розгляд це питання: чи Верховна Рада, чи Президент.

Якщо це питання не пройде, тоді виникає реальна колізія. Договір суб'єктивний і не може працювати просто так, бо має двосторонню основу. Інакше — це Конституція і всі інші важелі здійснення влади. А нині поки що діє Конституційний договір.

Думка до ознайомлення

Президент ще не мав змоги ознайомитися з текстом заяви Голови Верховної Ради Олександра Мороза про те, що Конституційний договір завершився восьмого червня. Проте така заява в неспростій ситуації, яка на сьогодні склалася в Україні, ще більше розбухає пристрасті. Таку думку висловив Леонід Кучма на зустрічі з представниками асоціації міст України, яка відбулася в адміністрації Президента. Конституційний договір, підкреслив глава держави, діє до прийняття нової Конституції. Він знищуватиме Верховну Раду у тому, що вона не створила сприятливих умов для прийняття Основного Закону країни, — передає Укрінформ.

Президент про кадрові зміни

Зміни у складі уряду України триватимуть, сказав у середу, виступаючи перед слухачами Академії управління при Президенті України, Леонід Кучма.

При цьому він наголосив, що дав свободу новому Прем'єру Павлу Лазаренку в питанні формування уряду. «Але я попередив його, що і відповідатиме він», — сказав Президент. «Певною мірою», — сказав Президент, говорючи про Павла Лазаренка, — справедливо, що вперше уряд України очолює агриарин».

Л. Кучма в ході виступу піддав критиці, зокрема, діяльність міністра енергетики Олексія Шеберетова, повідомивши, що президія уряду розгляне його роботу.

Президент також сказав, що кадрові перестановки відбуватимуться і в державних адміністраціях.

Указом Президента України Павла Гайдуцького звільнено з посади міністра сільського господарства і продовольства у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Про те агентство «Інтерфакс-Україна» повідомляло в прес-службі Президента. Очікується, що протягом найближчої тижня мають відбуватися інші зміни в складі уряду.

Кабінет міністрів працює на виїзді...

В Трипіль (Київська область) відбулося виїзне засідання Кабінету міністрів України під головуванням Прем'єр-міністра Павла Лазаренка.

Учасники засідання мають намір розглянути питання, пов'язані із забезпеченням народного господарства паливом, тепловом та електричною енергією наступного осінньо-зимового періоду.

На виїзному засіданні виступили міністр вугільної промисловості Сергій Поляков, міністр промисловості Валерій Мазур, міністр машинобудування, ВПК і конверсії Валерій Малев, голова Держнафтогазпрому Євген Довжок, голова Державного комітету з використання ядерної енергії Віктор Чебров, а також представники Міністерства енергетики України.

АКЦІЯ ЯК ДОВІДКА ПРО ГРОШІ

Сакраментальна репліка Остапа Бендера «Я куплю цей літак, загоріти його у папір» ось-ось втратить своє гумористичне підґрунтя. Приватизація, яка вона не суперечлива й арифметична, вже викинула на фонсовий ринок бурхливу хвилю цінних паперів, а за кількісності фінансових посередників, які з ними сьогодні працюють, ми вже, здається, випереджаємо чимало країн Заходу.

В Україні, справді, є що роздержавлювати: за останніми даними інвентаризації, у державній і комунальній власності перебуває майна без якісь трильйонів на 9 квадрильйонів карбованців. Але для того, щоб приватизація відбувалася за чіткими і зрозумілими правилами гри, потрібно, як мінімум, аби цінний папір став справді цінним. А чи це так сьогодні, шукайте відповідь на 13-й сторінці.

Пільгова передплата?

Увага!

Сьогодні

останній

день

передплати!

Друзі! Відкрито пільгову передплату нашої газети для студентів, учнів, ветеранів і учасників війни, пенсіонерів, багатодітних сімей, учасників бойових дій та осіб, що мають статус ліквідатора аварій на ЧАЕС.

Передплата ціна: на 6 місяців — 900 тис. крб., на 3 місяці — 450 тис. крб., на 1 місяць — 150 тис. крб. Індекс українського варіанта — 40224, російського — 40223 (телерама вузлам зв'язку за № 17-98 від 29.05.96 р.). Якщо передплатите «ГУ» на пірроку, ви станете учасником розиграшу нашої лотереї.

«Малу» завершено, «всанку» — майже

За оперативними даними Фонду держмайна, в травні в Україні приватизовано 241 об'єкт «великої» приватизації, що складає 91,6 % завдання на травень поточного року, повідомляють агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Фонду держмайна.

Крім того, в травні 1996 року приватизовано 1579 об'єктів «малої» приватизації, що складає 76,5 % завдання на травень. З початку року приватизовано 8118 таких об'єктів.

Голова Фонду держмайна Юрій Єхануров заявив, що «малу» приватизацію в Україні завершено. Ми виконали завдання Президента щодо терміну «малої» приватизації, сказав він. «Мала» приватизація в Україні має завершитися до 1 липня цього року.

Військовики Великобританії гостюють на нашому флоті

Державна делегатація Великобританії на чолі з начальником штабу Збройних Сил фельдмаршалом Пітером Ілджем відвідала Севастополь згідно з планом двостороннього співробітництва в сфері безпеки оборони України і Великобританії. Із роботою щодо становлення національного флоту їх ознайомили заступник міністра оборони України, командувач ВМС відомі адмірал Володимир Безкоровайний. Було обговорено ряд питань про перспективи подальшого поділу колишнього радянського флоту на Чорному морі.

Фельдмаршал Пітер Ідж побував на флагманському кораблі ВМС України «Гетьман Сагайдачний», відзначив його добре озброєння.

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України

Постанова

№ 258 Київ 11 червня 1996 р.

Про призначення на 15 вересня 1996 року виборів народних депутатів України замість вибулих в Іллічівському виборчому окрузі № 295 та Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область)

Відповідно до статей 14 та 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів

1. Призначити на неділю 15 вересня 1996 року вибори народних депутатів України в Ілліцьківському виборчому окрузі № 295 та Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область) замість вибухлих народних депутатів України Драгомирецького Сергія Дмитровича і М'яковського Михайла Михайловича, які трагічно загинули 16 травня 1996 року.

2. Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», Одеській обласній, відповідних міських газетах та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
І.ГМЕШ

Секретар Центральної виборчої комісії
І.ЦЕДУЙКО

Життя Рад

Порятунок залишений на чорний день

ТРИ з дашком роки тому Синединківському підприємству вдалося стати першим, з якого зарплата заповнювалась ними добре відому в соціального виробництва замовників, порушенням сім. Відтак знову можна почути від них відомі деяких зусиль та дитини? І ось крихіт, ніж перебралося за наміслом і в їхній час з тому, що забудова двора неперспіра тривала. Споруджено понад дві сотні кім, сотні кілометрів доріг, зазгородили дві, унікальний оздоровчий реабілітаційно-діагностичний у селісці Роздори.

[illegible]

Можна дивуватися, за яку важку справу беруться синельниківці. Родючість українських чорноземів — це поки що каз-

ГОЛОВА Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із слухачами Інституту підвищення кваліфікації кадрів — заступниками голів районних, районних у містах Києві і Севастополі державних адміністрацій з питань економіки, промисловості, транспорту, житлово-комунального господарства.

Про конституційний процес

Конституційний вихід на завершальний етап розглядає проект Конституції у Верховній Раді, Голова парламенту виклав історичну роль Конституції як основи Зводу законів. Передусім пояснив, що не голосував за прийняття проекту цього документа у першому читанні. «Якщо ж ми сьогодні проголосуємо його на повторне перше читання, тобто, діючи за Регламентом, використати можливість для виправлення недоліків», — сказав Миколай Дядик. Голова сторії, І хона нині, сказав О.Мороз, спостерігається бажання членів Тимчасової спеціальної комісії узгодити текст Конституції з її принципами, але деякі принципи проблеми доводять вирішувати вже при розгляді в парламенті в процедурі другого читання. Тут він зауважив, що Регламент ніяк трактується по-різному, оскільки склалася за цією системою законодавства і за цими правилами. Він запропонував процедуру розробки нового проекту Конституції. Дискусія щодо нього питання відбулася в парламенті, але це не привело до остаточного підтримки пропозицію розглядати проект Конституції у другому читанні як звичайний закон, тобто голосувати за положення простом більшістю голосів.

Далі Олександр Мороз зупинився на суперечливих положеннях проекту Конституції, зокрема, тих, що стосуються рівня захищеності соціальних гарантій громадян, форми державного правління, статусу Президента, структури парламенту, формування та підпорядкування уряду. Генеральний прокурор, ролі й місця судової влади, організації дер-

жовті виконавчі влади того. Тож, зазначив Олександр Мороз, якщо ми хочемо організувати державне життя на демократичних засадах і так, щоб кожен представник влади на кожному місці відчував відповідальність перед людьми, передбачено в Основному Законі, тим паче, що його положення матимуть силу прямої дії. Голова Верховної Ради детально зупинився на проблемах організації роботи парламенту по всіх вертикалях, висловив ряд критичних зауважень щодо виписаних у проекті Конституції норм, організації, обговорення і схвалення цього закону. Співголова комісії з питань змін і уніфікації, що триває праця над ним у Верховній Раді.

Після ухвалення Конституції, підкреслює Олександр Мороз, Верховна Рада повинна прийняти ряд органічних законів, на основі яких Конституція функціонуватиме. Отже, в Основному Законі не повинно бути суперечностей, в ньому максимально точно мають бути виписані статті і функції гілок влади, регіонів, інакше і новий Основний Закон не вирішить проблему протистояння.

Про кризу в економіці

Аналізуючи ситуацію, що склалася навколо конституційних питань, підкреслив Олександр Мороз, потрібно чітко усвідомити, що справжні причини загострення політичних дискусій у суспільстві лежать у сфері економіки.

На думку Олександра Мороза, що базується на наведених ним цифрах, піку жорстокої соціально-економічної кризи ми ще не досягли. ВВП за чотири місяці цього року скоротився на 9,6 відсотка. А на рік

предбачався лише один відсоток падіння виробництва. Динаміка соціально-економічних показників чотирьох місяців цього року суттєво відрізняється в гірший бік від передбачуваних програмою діяльності Кабінету міністрів.

Спад виробництва відбувається і під стрімкого зростання зовнішнього боргу. На кінець 1994 року зовнішній борг України становив 4,5 мільярда доларів США. На початок 1996 року наближається до мільярда доларів і зростає темпами, що перевищують темпи зростання боргу збільшення ще на 157 мільйонів доларів. Як тенденція іє до зростання боргу на тлі загальної кризи, що не викликає невдоволення. Чергова атратити свою незалежність, коли обслуговування боргу кінить значні зусилля піднятися. На думку Олександра Мозова, загрозили, якщо є диспропорція, що склалась в ринку грошей, гроші вийдуть. Це зростає в умовах і споживачів, рин, розриву в темпах зростання пин у промисловості, сільськогосподарській, а також в інших сферах суспільної галузі, а також івнень інфляції та доходів громадян. Штучне стимулювання ринку дає можливість збільшити зростання грошей, але це не є найважчим тварем на людську практику.

То яким курсом рухається економіка? Тим, що визначений в доповіді Президента? Ні. Тим, що закладено в програмі діяльності Кабінету міністрів? Ні. Отож, у нашій державі щось негаразд і курс в економіці правді потребує корекції.

Світлани ПИСАРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

айону на Дніпро-
тиби Павла Ла-
басті практику
ваних і безпеч-
ня, а які наслід-

КСП імені Котляревського розмірами, і за доцільності типово середнє розміри району, а очолює такий райвідд. Петро Григорович Чижий. Жити за змінами, якими відбуваються не лише в Україні, а й в КСП свого району, він розглядає, приміром, як «Колос» в Україні, області та Україні. Він, що діється ним у світі — Ізидор

ного програму з народних депутатів, які не відкинули власні власності, паляючи їм димці та майна на очах. Це була істина, створена на очерпках товариства. Консультції за інженером, який не вивчив поки своїх попередніх контрактів, зокрема, з економіко-статистичної класової системи. Це була істина, вийнята з історії, відірвана від виробничої праці, від історії, а то й від власних своїх рахунків. У них здавалося змичати, гавкали, сумішали, гадали на картах, які на картах.

вплив на економіку господарств і підприємств, які вилучають з бюджету гроші на закупівлю спеціальних засобів захисту. Крім того, скоротилися затрати у транспортній галузі, а також на закупівлю спеціальних засобів захисту. Зокрема, на закупівлю спеціальних засобів захисту, які вилучаються з бюджету, скоротилися затрати у транспортній галузі, а також на закупівлю спеціальних засобів захисту. Зокрема, на закупівлю спеціальних засобів захисту, які вилучаються з бюджету, скоротилися затрати у транспортній галузі, а також на закупівлю спеціальних засобів захисту.

Годі, як висловилися Володимир Альохін, удавати, ні українське село зараз плітрасі, і справно сплачує дати. Вже неозброєним є видно, що ініціяція податків цюова політика чимдільшівіше спустошує те, на-Україна може «всидити». ось цей сюжет обламється.

Не без того, що Снієн
ківська районна Рвда під

експеримент дещо й просить у держави «як аніяток». Скажімо, надати району певні пріоритети при формуванні бюджету і щодо використання як обігових коштів тих грошей, котрі надходять йому на рахунок господарства. А ще аналіти районний лізинговий кредит у сумі 500 тисяч дол. карбованців

— Найперше, що селяни чекають від держави, — каже синельниківський голова райдержадміністрації Володимир Альохін, — так це реального захисту атичнийного продовольчого товарнообігника.

Адже парадокс полягає в тому, що ось виростати у Синецькому району більш як торік продукції, в гарантії, що невідносно збудуть її, катив. Навпаки, зберігається загроза «затоварення».

Нинішня синецьківська програма вичерпується винятково виробництвом. Переробка сільгосппродукції за найсучаснішими технологіями — то, буде наступний етап.

а. — Над усе для нас зарп
а- — підводить ризку Володимир
Алехін, — аби повірили, що
район береється за справу, а
істинно вирішувати і обох язы
во втілять П. Якшо повірят
значить, підтримають. Законо
давчо, фінансово, матеріаль
но...

Це означає навіть більше, ніж українське село почке нарештці повертати собі в Україні потенціал сільськогосподарського виробництва. Тож синельниківці пропонують, як зробити це.

Микола НЕЧИПОРЕНКО
Дніпропетровська область.

7—9 червня в Будапешті відбулася конференція голів і президентів парламентів Європи «Парламентаризм, демократія і економічний розвиток». З доповіддю на ній виступив Голова Верховної Ради України О.О.МОРОЗ

Друкують текст доповіді.

— Я глибоко вдячний організаторам цього форуму за запрошення делегації Верховної Ради України взяти у ньому участь, за можливість виступити на такому престижному зібранні.

Українська делегація глибоко переконана в тому, що стабільність в Європі можлива лише за умов об'єднання зусиль національних парламентів і таких авторитетних міжнародних структур, як ОБСЄ, Рада Європи, Європейський Союз, Організація Північноатлантичного Договору, Західноєвропейський Союз та інші. Особливе і принципово значення у цьому контексті має укладення між ними взаємодоповнюючих від взаємозначених інститутів з Організацією Об'єднаних Націй і її складовими.

Вважаю позитивною тенденцію, котрою є зростаючий інтерес країн Європи. Це — рух від «Європи благополуччя та інших» до «Європи успіху».

Як держава — член ООН, ОБСЄ і Рада Європи Україна розглядає власну участь у нерозривному зв'язку з загальноєвропейським, проводячи вищезазначену, поєднуючи і перебудовуючи зовнішню політику. Верховна Рада України керується при визначенні пріоритетів нашої зовнішньої політики. Це шлях до ООН, Парламенту Європи, до інших Європи, інших міжнародних документами, загальноєвропейськими нормами міжнародного права.

Ми виконаємо з того, що Україна є невідомим складовою нової архітектури безпеки, і робимо свій внесок у зміцнення фундаменту європейського альянсу, який закладається на принципах дружби і партнерства, взаємоповаги і рівного права, визнання територіальної цілісності і неупередженості, неутрачання у внутрішній справі.

Водночас необхідно підкреслити і той факт, що, розв'язуючи характерні для європейської спільноти проблеми, Україна має і ряд особливостей, що заставляють на загальну увагу.

По-перше, Україна стала першою у світі державою, яка за власної волі зробила перехід від ядерного «без'ядерного» статусу. Українським парламентом ратифікований Договір про стратегічні наступальні озброєння, вирішено питання про приєднання до ДНЗ. Без'ядерний статус України заклад президент, який має і матиме надзвичайно важливі позитивні наслідки для людства, його майбутнього.

Однак наші ініціативи у галузі ядерної безпеки не вистачає тільки політичних, а й економічних та соціальних вимір. Зроблені нашою державою кроки для пониження у світі порогу ядерної небезпеки нестатково відбилися на стабільності системи господарювання, обсягах економічних експортних можливостях України. Ми зазнали великих втрат у науково-технічному і технологічному потенціалі, що негативно впливає на економічну збалансованість і соціальну захищеність громадян.

І тому ми праві розраховувати на розуміння і сприяння інших держав світу у вирішенні цих проблем. Хороші підстави є для цього. Ми не можемо не брати до уваги, що Україна — це не тільки держава, а й Російська Федерація долатимуть ще десятки років. Ця особливість знайшла відбиток у діяльності Верховної Ради України.

По-друге, Українська держава роками спільно з іншими державами світу втратила багато, якого світ не знає. Вибір реактора на Чорнобильській АЕС став тією страшною сумою, що сповістила про одні з можливих причин загрозливої аварії. Наслідки цієї аварії Україна, Білорусь і Російська Федерація долатимуть ще десятки років. Ця особливість знайшла відбиток у діяльності Верховної Ради України.

По-третє, ми не лише про реалізацію надзвичайно дорогих і складних технічних проектів. Чорнобиль засвідчив не-

першочергових заходів щодо розселення та обслуговування депортованих народів Криму на період до 2000 року. Для практичного вирішення цієї важливої справи, за підписанням, потрібно близько 1 млрд. доларів США. Зрозуміло, що Україна виділяти такі кошти протягом кількох наступних років не в змозі. І тут ми розраховуємо на підтримку та участь інших держав європейського співтовариства.

На розвиток етнополітичної ситуації в Україні, як і в усіх Європі, значною мірою впливають також міграційні процеси. В останні роки неваж частина громадян України виїжджає в розвинуті країни на постійне, тривале чи короткострокове проживання. В Україні, в свою чергу, ринув потік мігрантів та біженців. Більшість — це вихідці з «тарихних точок» США та тайни Азії, що йшли внаслідок етнічних ситуацій в Україні, вносять напруженість у політичні процеси.

Свої об'єктивні зусилля наших країн для зменшення міграційних потоків, поліпшення процедур повернення мігрантів та біженців, надання їм певного правового статусу.

Свій особливий внесок у вирішення цих проблем має зробити кожна країна. Україна уже бере участь у вступованні в Європу, виступає в рамках Організації колишньої Югославії і готова до подальшого співробітництва у цій сфері, оскільки нечасне розв'язання конфліктів загрожують як національній безпеці окремих країн Європи, так загальноєвропейській безпеці.

Виходячи з необхідності забезпечення безпеки усіх європейських країн, реальні, які виникли з розпаду СРСР та інших держав, вимагають за потрібне розпочати новий процес, подібний Гельсінкському, метою якого б мало бути вироблення механізмів безпеки, адекватних ситуації в Європі і XXI столітті.

Потрібно нарада на найвищому рівні могла б відбутися у Києві, столиці України — держави, яка, повторюю, вперше в історії людства добровільно записалася до ядерного до без'ядерного статусу.

У контексті цієї проблеми важливе значення має практичне віднесення дискусії щодо поширення НАТО на схід. Поважання інтересів тих, хто підтримує цю ідею, хотів би, проте, висловити сумнів. Історія не раз доводила, що заздалека очевидним для багатьох, виявляється на практиці помилковим.

На мій погляд, має право на увагу і дискусія і інша теза — поширення безоловкових, без'ядерних зон — на захід і на схід від України як, можливо, більш адекватний Європі XXI століття механізм безпеки та стабільності. Якщо ми живемо не тільки сьогоднішнім днем, а думаємо про майбутнє світу, то альтернативи такій ідеї просто не існує.

Зосуму президент бистаується ФРН. — Реда) торкується важливої теми — соціального міжнародного партнерства.

На наш погляд, Україна є оптимальним місцем для відпрацювання нашої історії загальноєвропейського і практичного вирішення соціальних проблем. Надзвичайно корисним було б створення спільного Європейського центру, діяльність якого б була спрямована на реалізацію стратегій у цій галузі. Якщо ця ідея знайде підтримку високоповажних парламентів інших держав, Україна готова прийняти штаб-квартиру такого центру.

Під час нашого форуму — суцільно по загальноєвропейському дому. Переконавши, що наша конференція стає вагомим здобутком міжнародного парламентаризму, балгородним дієвом якого є «Домом кожного» — спільним надбанням. Цей дороговказ є запорукою співпраці парламентів різних країн і як притягання до кращого суспільства, у посиленні ролі парламентаризму для зменшення ідеологічних розривів між цим майбутнього, на шляху до нової Європи XXI століття.

Порал, рекомендації вітчизняних і міжнародних експертів та організацій нерідко вступають у протиріччя з реальним життям. Формальне, буквально дотримання вимог, що стаються інколи перед нами, не завжди адекватно може обернутися поглибленням економічної кризи і соціально-політичного дестабілізацією.

Як свідчать і світовий, і європейський досвід, важливим фактором соціальної стабільності є своєчасне вирішення етнополітичних проблем. Від цього, зрештою, залежить успішний розвиток будь-якої національно неоднорідної держави. Підтримку в цьому відношенні міркування Філіпа Сегена (голова Національних зборів Франції. — Реда) про глобалізацію європейської політики і проблеми збереження етнокультури.

Сучасні етнополітична політика має враховувати історію, особливості національної самодостатності, власні історико-культурні традиції народів, національні почуття, ідеали, потреби.

В Україні нагромаджено певний позитивний досвід вирішення етнополітичних проблем, зокрема в Кримській Автономії. Завдання вищезазначеної політики та часно прийнятому законодавству у цій сфері має націлити уникнути конфліктів між національними групами. Врахування цих аспектів при розробці нової Конституції України і відомої Основоного Закону Автономної Республіки Криму.

Україна, як відомо, є державою з поліетнічним складом населення. На її території проживають представники понад ста національностей. Найодомішнішим принципом етнічної політики є рівноправність держави як до корінного етносу, що дає назву державі, так і до всіх інших етнічних спільнот, всіх національних меншин (це понад 14 млн. чоловік, або 27 відсотків усього населення).

Ми виступаємо за розвиток культур всіх народів України, показуючи світу різноманітність і багатство нашого людського життя. На сьогодні в Україні 18 віскупарських і близько 300 регіональних національно-культурних товариств, серед яких російські, єврейські, німецькі, польські, грецькі, вірменські, угорські, чеські, словацькі та інші.

Одним із важливих напрямків етнополітики української держави є відносини з диспосором, в т.ч. європейським, задоволення етнокультурних потреб вищезазначених в Україні (це понад 12 млн. чоловік). Ми вважаємо за необхідне робити все, щоб максимізувати позитивні історичні контакти з Україною.

Досвід переконали, що порушення принципу рівності у взаєминах між корінною нацією і меншинами, між самими меншинами призводять до виникнення конфліктних ситуацій.

Конфлікти виникають на етнополітичному ґрунті, але, як правило, поширюються на інші сфери: економічну, політичну, ідеологічну, релігійну. Вони стають фактором внутрішньої роздробленості, так і геополітиці.

Втручання ззовні, штучне нагнітання міжетнічних проблем, що існують у країнах Східної Європи, їх намірає політизувати, використовувати в інтересах міждержавних відносин.

Історія нас навчила, що спроби силового вирішення етнополітичних та релігійних проблем не приносять бажаних результатів, а лише закладають «міни поведінки».

У роки другої світової війни з підвладних районів України та Криму було депортовано на території теперішніх східних держав понад 230 тисяч українських татар, німців, греків, болгар, вірмен, а з західних областей України — щонайменше 600 тисяч українців. В цьому регіоні Європи були депортовані і в західноєвропейські країни. Методи депортації були такими, що ставили під загрозу етнічне існування цілих народів.

Наприкінці 1991 року були прийняті рішення про повернення депортованих народів в Україну. На 1 лютого 1996 року вже повернулося понад 230 тисяч осіб. Постановою уряду України від 18 березня 1996 року схвалено комплекс

Щеплення від «хвороби на нечисту руку»

ШКАП телефонних двійок після виходу статті в газеті **«Дієвість. Чисельно сприймають найважливіші істоти. Правда, як що журналіст не пише на медичні теми: тоді вже дава одичніш напівнаціоналістична, Пешована перебірає це на власному досвіді після публікації матеріалу про відомого в Києві українсько-київського центру «Лібід-Інтер» з лікування віталью...**

Телефонували з усіх кінців України. Сюди ж і поразу справно розшукувала літальку, а потім картка і не надобно: лежала: координати генерального директора центру Василя Стрілецького знала вже напам'ять.

Десятки тисячі тільки через нашу газету звернулися до цього медичного закладу. Але минуло кілька місяців, і там почали відбуватися дивні події. Сидів в Україні центр з лікування віталью «Лібід-Інтер» раптом закривався. А його директор пан Стрілецький, який ще до недавнього був переконаним прихильником кубинської медицини, у своїх інтерв'ю починав розповідати про неефективність її методів лікування.

У посольстві Республіки Куба в Україні з'ясувалося: діяльність цього підприємства «Лібід-Інтер» будувалася таким чином, що кубинська сторона постачала до Києва ліки проти віталью (мелангін), а українці вже реалізували їх у своєму центрі за ви-

союми цінами. Перші 70 тисяч упаковок не менш як десять доларів іноземної ринкової ціни швидко, і результати лікування особливих нарікань у пацієнтів не викликали.

«Лібід-Інтер» запросив другу партію мелангину. Але отримав мелангін, оскільки ще й досі не розумівалися за першу. Та й усталі кубинські партнери цікавили, куди поділися 700 тисяч доларів, уторгованих за ліки?

Такої відповіді пан Стрілецький ні, звичайно, не дав...

Свого часу Василь Іванович любив повторювати: «Дружить із журналістами: вони можуть і розтоптати, і підставити». Тому його «радіопроповіді» — чудово розраховані кор: інтерв'ю про неефективність мелангину прозвучало по українському радіо.

А от ділі кубинців це стало справжнім ударом. Іхні ліки, розповсюджені по всьому світові, раптом зникли несподівано. Людина без будь-якої медичної освіти. І говори-

ли дісно не допоміг, і цим скористався Стрілецький.

Але залаштунку сповної відстоїти. Куди ж зникли гроші? Хіба можна вважати простим збігом обставин те, що лише після продажу останнього флакона мелангину директор центру раптом, замість оплати рахунків, порушив пошук по низькій ефективності реалізованих ліків?

Відповіді дасть уже суд. А журналісти поінформовані щодо вияснень. Дехто спішував звинувачувати, хтось бачив у скандалі політичний резонанс, а деякі навіть підозрюють у причетності мафію. Але річ не в цьому. Кубинці мали до України велику довіру. Саме тому їм вистачило лише рекомендації Чорнобильського фонду, аби призначити на посаду директора нефахівця. Наші лави зарубіжних партнерів переконані, що на діяльність державного значення — співробітництво з Кубою у галузі медицини — не можна «вирішити руки». Як бачимо, а українці думали інакше. І подібні махінації будуть діяти, доки наша держава не змінить свого ставлення до медичної благодійності організацій.

Надія БІДРИЧУК.

Хроніка. Факти. Події

• Москва

Терор у метро...

Троє людей загинули, нісім поранені, в тому числі і пасажирів, важко, внаслідок вибуху в московському метро. Вибух стався в четвертому вагоні поїзда, що сльдував від станції «Тулська» у бік «Патігуської». Вибухова хвиля була настільки потужною, що шибки вилетіли навіть у сусідніх вагонах, почалося сильне задимлення. Слідці органи переконані, що це терористичний акт, причиною якого поки не з'ясовано.

• Мінськ

... І в дитячому садку

Установлено особу убитого терориста, який захопив у заручники майже десятеро дітей і вихователів дитячого садку. З'ясувалося, що вибуховим пристроєм загрожували хронічний алкоголік, який знову ж таки лікувався у психіатричній лікарні. Операцією із знешкодження злощасливого, в ході якої ніхто із заручників не постраждав, керував сам президент Білорусії Олександр Лукашенко. Воно і зрозуміло: подібних пригод у країні ще не траплялося.

• Вашингтон

Економте!

На 51 мільйон доларів скоротила допомогу колишнім радянським республікам палата представників конгресу США. Законодавці прийняли законопроект про існуючу допомогу на 1997 фінансовий рік у розмірі 11,9 мільярд доларів, згідно з яким новим незалежним державам виділяється загальною кількістю 590 мільйонів доларів. Приблизно таку ж суму передбачається виділяти на фінансування міжнародних програм у галузі дитячої охорони здоров'я, вакцинації та допомоги біженцям.

• Осло

Обмежуйте себе.

В усіх видах озброєння

На неозначений час відкладено підписання угоди обмеження та контролю над озброєнням на території колишньої Югославії, яке повинно було відбутися в Осло. Представники Боснії та Герцеговини, Сербської Республіки, Хорватії, мусульмансько-хорватської Федерації та Югославії, що прибули до норвезької столиці з метою підписання документу, продовжуватимуть ті переговори.

• Рабат

Втрати є.

А що придбано?

У ході озброєного протистояння між алжирською владою та релігійними екстремістами лише за період 1994—1995 років загинули майже 6,5 тисячі чоловіків. Серед загинувших — понад 6 тисяч бойовиків історично утворювали ісламістів, а також 1,4 тисячі цивільних осіб, в тому числі 300 жінок. Ці дані наведено в офіційній інформації уряду Алжир.

За повідомленнями кореспондентів «ІУ» та інформаційних агентств.

Репліка

Виганяють «Комсомолку». Через Солженіцина

НАСТУПНОГО тижня в суді Аляски розглядатимуть позов проти московської газети «Комсомольська правда». Предметом розгляду є висловлення статті публікації під заголовком «Полювання з Олександром Солженіциним».

Відомий письменник у своїх прагненнях «облаштувати Росію» добрався і до Казахстану. Мабуть, прокуратура не зрозуміла добрих намірів Солженіцина, оскільки розцінила його пропозиції як «заклик до насильницької зміни існуючого ладу». У разі програного процесу «Комсомолка» не зможе перетнути такі

прозори російсько-казахстанських кордонів.

Регулярно публікуючи шовіністичні заяви Солженіцина, газета презентує їх як «особисті погляди». Але перше сирбувало осадити журналістів. Але якщо іхні держави СНД визнають цей досвід як загальний, «Комсомолка» ризикує стати регіональним виданням.

Відомий письменник у своїх прагненнях «облаштувати Росію» добрався і до Казахстану. Мабуть, прокуратура не зрозуміла добрих намірів Солженіцина, оскільки розцінила його пропозиції як «заклик до насильницької зміни існуючого ладу». У разі програного процесу «Комсомолка» не зможе перетнути такі

прозори російсько-казахстанських кордонів. Регулярно публікуючи шовіністичні заяви Солженіцина, газета презентує їх як «особисті погляди». Але перше сирбувало осадити журналістів. Але якщо іхні держави СНД визнають цей досвід як загальний, «Комсомолка» ризикує стати регіональним виданням.

Відомий письменник у своїх прагненнях «облаштувати Росію» добрався і до Казахстану. Мабуть, прокуратура не зрозуміла добрих намірів Солженіцина, оскільки розцінила його пропозиції як «заклик до насильницької зміни існуючого ладу». У разі програного процесу «Комсомолка» не зможе перетнути такі

На троні

Головною традицією скандинавських монархів залишається простота. Ніхто й не чинить, заздалегідь королівський король Гаральд V. І в цьому його підтримують королева Софія, принцеса Марта Луїза та спадкоємний принц Хокон Магнус (на змилу).

Вірши поганого в тоді, що, скинувши парадний одяг, родиться з родом у кіс або вигуляти собаку. Так роблять прості норвежці і такої поведінки вони вимагають від своїх монархів. Трава — несподіваний трон королів, бо «падошсть» його авторитет ще швидше.

Умови — наші

РЕЗУЛЬТАТИ обговорення в Ізраїлі, без переміщення, знову однієї сесії сати і положень країни. Тому, лише одну позицію? Тому що інакше аїрля в усіх свого кандидата — Біньяміна Нетаньяху.

Долі часто жартує з майбутнім прем'єр-міністрами. Саме так сталося і цього разу. Лідер блоку правих партій «Лікуд» Біньямін Нетаньяху, згідно з опитуваннями, до останнього дня відстає від основного суперника — глави партії Праці Шимона Переса. І, як свідчать результати підрахування голосів, здобув перемогу лише за кількістю голосів.

Наврядки камінем переможної боротьби було «одичне питання» про Єрусалим. Прихильники нинішнього прем'єр-міністра хоча й виступали за мирне врегулювання проблем на Військово-Сході, однак вони категорично проти створення палестинської держави зі столицею в Єрусалимі. Біньямін Нетаньяху одразу після виборів заявив, що готовий продов-

Про кого говорити

жити переговори з арабськими сусідами, але тільки на своїх умовах. Коментуючи позицію лідера ізраїльського уряду, Віллі Калітон сказав: «Вибори показали, що більшість населення цієї країни прагне миру, але хоче так само і безпеки». Важкий шлях врегулювання конфлікту, що ним видано просувався Іцхак Рабін і невпевнене ставлення Шимона Переса, не виправдає себе в очі ізраїльтян. Біньямін Нетаньяху обіцяє й влучно без пострілів і прогуків шийти мир. А це не найдовішше бажання ізраїльтян за останні десятиліття.

На Балканах стане спокійніше

Сьогодні в італійському місті Флоренція розпочинається з'ясування Середньосхідного оглядаючої конференції з англо-американським урядом Боснії та Герцеговини. В цей бразилієць участь української делегації на чолі з міністром закордонних справ Тетяною Удовенком.

На флорентійській нараді держава отримала запрошення як активний учасник мирного процесу на території колишньої Югославії та як країна—член Ради з імплементації мирної угоди, зазначалося на брифінгу у МЗС України. Конференція є продовженням низки подібних міжнародних заходів у Лондоні, Парижі, Бонні, Брюсселі.

Почому у цьому разі буде приділено вже не кількісним, а цивільним проблемам на Балканах. Мир у колишній Югославії потрібно закрити «економічно», подати по нормальні умови проживання та роботи людей. Україна, як всі інші учасники конференції, готова надати в цьому питанні практичну допомогу.

ВІСНИК ВІДПОВІДАНОСТІ

Українська книга в контексті державотворення

«Книга життєствідання лише в тому разі, якщо дух її націлений на майбутнє», — писав Бальзак, знаючи краще за нас, що в кожну справжню книгу вкладене не тільки людське життя, а й уся людська комедія нашого буття.

Теперішні болічні проблеми розвитку української культури, зокрема книговидавництва, цілком вписуються в широкий спектр проблем перехідного періоду, що супроводжується гострою кризою економіки і фінансової системи, не виправданно важким податковим пресом, дореченню на папір і поліграфію. Важкий стан книговидавництва поглиблюється кризою політичної, суспільно-психологічною, домінуючими в людській свідомості стереотипами минулої тоталітарної системи, що й досі впливають на формування соціально-культурних, політичних орієнтацій в українському суспільстві, розриваючому боротьбою «старошанин» і «сорогалишків». Внаслідок до виборчих органів у державі, на чільні посади в системі виконавчої влади потрапляють люди, які не здатні виконувати державних надбань українського народу або й здатні їх знехтувати чи навіть розтоптати. Вони гальмують процес позитивних перетворень.

У незалежній Україні досі не створено необхідної правової бази для книговидавництва як сфери економічної діяльності, куди має регулювати цивілізований ринок друкованої продукції. У недалекому минулому, де культура була складовою ідеологічної регулювання у сфері книговидавництва здійснювалися, виходячи з суті політичних міркувань. Нині постає потреба через законодавчі наслідки поставити державний засідат калямутному поточному «маскулюри», насиченому пропатагондою націоналістичної ідеології, ідеї і порнографії. Давно час Аджє закон про видавничу справу міг бути прийнятий ще півтора року тому, аде...

Чому ж й досі не прийнятий, незважаючи на те, що Голова ВР України О. Мороз після обговорення законопроектів трічі ставив його на голосування? Прохня ад проголосувати за прийняття у першому читанні? Тому, що в законопроекті були визначені прийоми самостійної української книжки витісненої і незалежної України російською книжкою на задрічці процесу пригноблення і засвоєння культури. На цьому намітотування мексаслідити, де мені вивиступати і співповідливо слідом за основним доповідачем Ю. Чиченком, тоді на голову Держпрому України, спочатку в залі парламенту складала-

ся сприятлива обстановка. Та ось під кінець дискусії на трибуні один за одним піднімаються депутати В. Алексєєв і Г. Угатов (від Харківської і Запорізької областей) — не перевертаючи з ніг на голову: мовляв, в Україні пишуть книжки не тільки українською мовою, законопроект дискримінує також до російськомовного населення і т. ін. Лемент і гам у залі, такий звичний для малокультурних аудиторій, закінчився несприйняттям важливого закону, що міг би зіграти державотворчу роль у сфері відродження національної самосвідомості, яку впровадження писемності упереможери затопували в траву забуття. Отож, якби в залі умовно українського парламенту сиділи інші люди, бачили б доуховні спадщини Т. Шевченка, І. Франка і Лєси Українки, то кочне потрібний правовий акт для порятунку випаруючого українського книговидавництва було б прийнято.

Звичайно, заперек київовидавничої справи має в основі серйозні економічні причини перехідного періоду від старої збанкрутілої системи до ринкових відносин, що складаються важко і стихійно, поза правовим полем і без регулюючої державно-управлінської структури.

Відомо, що в Україні до 1990 року було 27 видавництв, а за станом на 1994 рік їх стало близько 750. З цих 750 тільки 6 належали Держкомпреси (нині — Мінапресформу) тільки 24 книжкових та 17 газетно-журнальних видавництв, 128 — різним міністерствам і відомствам, 28 — місцевим органам самоврядування, 76 — громадським та релігійним організаціям, близько 400 кочне приватні видавництва. Скільки з них українських — невідомо. Хоча мізерна кількість українських книжок на книжковому ринку має уявлення про те, яку продукцію тіражує більшість тих видавництв.

Нема цензури. Свобода слова. Залишилось тільки у вільній Україні починється розвиток книговидавничої справи з відміною надцятривалі, державотворчу діяльність, прохня ідею неготи, пісню вгору за умов різних форм власності і підпорядкування, літатиме єдиний регулятор — ринковий попит. А сестері-протестанти мають депо прогнати. Почав переважати комерційний, чистоганний інтерес, далекий від української культури і культури взагалі.

Державні мужі були спокійними. Указом Президента України від 28 лютого 1995 року схвалено розробити програму розвитку книговидавництва і преси на період до 2000 року, в якій окрема сказа-

но: «Видавнича справа являє собою транснаційний технологічний комплекс, до якого входять редакційно-видавничі структури, поліграфічні підприємства, мережа книгорозповсюдження, а також організація, що здійснюють підготовку кадрів, наукове та матеріально-технічне забезпечення». Зберігання, державну бібліографію і статистику творів друку.

Ця прекрасна концептуальна засада про видавничу справу як транснаційний технологічний комплекс потрапила до указу в той час, коли в житті такого комплексу фактично вже не було. Обов'язково в частині, що стосується мережі книгорозповсюдження. Во-на заперек. Не без сприяння колишніх керівників Держкомпреси і заклику указу Президента України від 5 березня 1992 року про ліквідацію обласних книжково-видавничих об'єднань і об'єднання їх у «Укркнига» та комерціалізацію державного книгорозповсюдження. Спритні ділля розтягнули по комерційних бункерах розгалужену систему Укркнигоргу. Поліції у кривавину, де красувалися книжки, заповнілися жіночими ліфчиками й колготками, комп'ютерами, ефектними пишанками з іноземними напоями, іншим новомодним кравом. Шлях української книжки до читача було перерубано державним чиномницького пера, що було й залишається націленням на дармопожму. Вулиці, підземні переходи у містах, підземні підземні ескалатори і ходів-виходів станції метро, як сараңча, обліплі півтрави книжки докато-сексуального, детективного-мемуарного, шовіністично-професійного змісту, що жодним гороскопом ще кілька років тому не передбачалося.

У такому просторі української книговидавничої справи комерційний вибух, підруками якого опинилися видавничі та державні і творчі спільноти разом з тисячами своїх авторів, що миттєво стали безробітними. Межа розумного мало-забезпеченості політиків і

державних службовців вивалив літературів і митців, які активію співпрацювали з українськими видавництвами, за межу матеріальної малозабезпеченості.

Оскільки більшість із зазначених 750 видавництв приватні, так само як і значна кількість газет і журналів, «підприємств оперативної поліграфії» та інших не облікована кількість вуличних книжкових лотків та всіх книг такди не мають, що «входять до триєдиного комплексу», — зазначено в аналітичному огляді за 1995 рік Українського центру культурних досліджень та Інституту культурної політики. Усі вони не зобов'язані й не збираються виконувати якісний функціональний керівничий «комплекс». І з другого боку, керівники державних інститутів часті жодними іншими інструментами впливу на ситуацію, крім авіакокс, не володіють... Там часом перекид до ринкових відносин давно проголошено, вийши зліплено. І коні меча голоном невідомо куди, тільки би в пір'ю.

Не володіють «інструментом впливу» держурвалів, не тоді ми адоляти, коли обичає у адідації: «Державний програм...» наукове та матеріально-технічне забезпечення видавництва — і державні не забезпечуються. В Україні зовозять 85 відсотків паперу, 100 — поліграфічних фарб до загальної книговидавничої потреби, і ціни на все це зростають. Зокрема, торік ціни на офсетний папір зросли адмічпорівняно з 1993 роком. І хто вишукє кошти, «дістає» необхідні матеріали за межами України і хто платить за них? Самі видавці. Тому державні видавництва, ставши за таких приватних усе не так залежними від держави, неспроможні здійснювати державну політику в галузі українського книговидавництва. Тим паче за відсутності державної правової бази. Мало того. Вони можуть загинути, коли дабимуть лише про національну культуру, бо не витримують конкуренції на ринку конкуренції з лідерами видавничої комерції в ім'я чистогану.

Очевидно, що статистика радянської доби і в роки незалежності, спираючись на депо відміну методіку, не дає нині однозначної картини стану українського книговидавництва, хоча спрямована на з'ясування тенденції до зменшення українськомовних видань, особливо художньої літератури. За даними Українського центру культурних досліджень, в Україні 1970 року виходило в світ книжок понад 8 тисяч назв, з них 95 відсотків —

українською мовою; 1989 року — 8 тисяч 450 назв, з них 95 відсотків — українською мовою; 1993 року понад 6 тисяч назв, з них 37 відсотків — українською мовою. Даві Мінапресформу, створеного на руїнах Держкомпреси, хоча даєво оптимістичніші порівняно з початком 90-х років. Питома вага українськомовних видань, у загальній кількості випущених в 1993—94-95 роках, становить відповідно — 41,5, 43,8 і 47,1 відсотка. Певно, що треба зважити і на таке. Якщо раніше виходило другим чимало творів класики марксистсько-ленінізму, тогочасних республіканських і обласних «вождів», численних пропагандистських брошурок партійно-комуністичкого спрямування, то в останні роки маємо багато раніше заборонених українськомовних книжок з історії, філософії, політології, культурології, економіки, суспільно-наукових досліджень. Отже, помітно зменшилася питома вага тих українських книжок, які були невід'ємною складовою патнішої ідеології незалежної від жапу й мови.

І все-таки українська книжка потерпає. Сучасні автори блудують. Згортують літературні проекти, кудиш програм, уже розпочаті видання українських класиків. Щодо цього чи не найважливіше складається доля «Державної програми...». Наприкінці минулого року Президія Кабміну на звіт Мінапресформу прийняла постанову, в якій зафіксовано давню обіцянку установами, що в 1996 р. випуск соціально значущих видань... здійснюється за єдиною Національною програмою, яка щорічно формується і реалізується. Міністерством у справах преси та інформації як державним замовником на підставі групованих заявок і прохня ад зацікавлених міністерств, відомств, наукових установ, творчих спілок та інших громадських організацій.

Міністерство економіки та Міністерство фінансів вирішити питання про зосередження в Міністерстві у справах преси та інформації бюджетних коштів на випуск соціально значущих видань за державним контрактом».

«Круга скресла, панове присягає би герої відомого сатиричного роману. Нарешті тим, хто «замовляє музику» і відповідає за неї, дозволили платити. Отак гроші надали тільки на папір. Річ у тім, що в період формування державного бюджету на 1996 рік Мінапресформу звернула до Кабміну з листом, у якому зводилося до такого: виконувати «Державну програму» заважає відомчий підхід у розподілі коштів з державного бюд-

ЩО ТАКЕ «Маківугілля»? Це одне з найсхідніших виробничих об'єднань з видобутку вугілля, не 16 шахт, вугільнообдільний пристрій, 2 ремонтно-механічні заводи, укріплення залізничного й автомобільного технологічного транспорту, завод з виробництва залізобетонних виробів і конструкцій та інші численні допоміжні виробництва.

На балансі об'єднання перебувають 90 античних доісторичних установ, 26 палаців культури, 3 стадіони, 4 дитячі оздоровчі табори і, крім того, 2,5 мільйона квадратних метрів житла.

Ціни в об'єднанні практично рівні як третина працевлаштуваного населення Макіївки, а від ефективності його роботи залежить дола 250 тисяч тру-

щів та інфляції. Проблеми вугільної промисловості почали зростати, як сингова куля. У 1983—84 роках в 1-й половині 1995-го споживачі нашої продукції — кохосини і металургія промисловості — стали неспроможні сплачувати за відвантажене вугілля. Заборгованість становила 2—3 місячний обсяг реалізації. Обся-

гів працівників проїждних професій — гірничих робітників очисного шайбу і прохідників, адже коли так було, щоб зупинити працівників і відмовити в екстремальних умовах, отримували за місяць 21 млн. крб., а в енергетичній крб. — в енергетичній промисловості (ми досі не починаємо заганувати перебігів) — 36 мільйонів?

Однією з головних причин поглиблення кризи неплатежів стало скорочення, а з січня 1995 р. і припинення державної підтримки низькорентабельних і збиткових шахт, які є, із зазначених вище

детектив, щоб становити не вийшло з-під контролю.

Отже, з усього сказаного можна зробити висновок, що фінансовий стан, у якому опинилося об'єднання «Маківугілля», без усяких перебільшень можна назвати критичним.

То які шляхи виходу з кризи, чіткі є вони?

На перший погляд не обізнаної в тонкощах видобувної галузі людини, особливо закрити всі збиткові шахти. Та уважно, до чого це призведе. По-перше, шахта — це не верстат: вимкнув його, про-

буває цінніші марки вугілля, навіть за їх збитковості. До цих останніх належать шахти об'єднання «Маківугілля» і їм, безсумнісно, пересудно необхідна державна адресна, а не знесоленна, як було раніше, підтримка, щоб не підірвати виробничу потужність, утримати об'єкти соціальної сфери, виплату реєсних позовів та оздоровчих догледів здійснення різних бюджетних та позабюджетних платежів, відшкодування витрат, пов'язаних з безпекою та промисловістю.

Шахтарі Макіївки зобов'язані вижити

дальша та членів їхніх сімей, а не половина всього населення міста.

Вугілля в Макіївці, промисловий запас якого становить 35 млн. тонн, вистачить нашій державі у разі, якщо наші діти з описом на 115 років роботи з теперішніми темпами видобутку, причому вугілля високоякісним до спікання, необхідного для виробництва коксу.

Роботи з видобутку вугілля в нашому регіоні продовжують уже понад 100 років, і за цей час, природно, сформувалася єдина складина, пов'язаний між собою гірничими роботами, комплексом, що має середню глибину розробки вугільного родовища 700 метрів. Є в нас і діла глибшої шахти, які видобувають вугілля з глибини 1 кілометрової глибини, де відчутна вся «чарівність» гірського тиску, високої температури, настільки ж густа й газу. До того ж ми видобуваємо з добу близько 800 тисяч кубометрів, та й води з шахт відкачуємо немало: на рік щодня заводимо до 4 км, за шириною 2 км і завглибшки 7 метрів.

То яка ж потужність промислових вугільних пластів?

Забезпаченого це тонкі й великі тонні, 81 % усіх запасів вугілля припадає на пласти потужністю до 2 метрів. Через зазначені несприятливі умови виробничі об'єднання «Маківугілля» протягом всього існування було одним з небагатьох об'єднань, яке постійно одержувало доплату на кожну видобуту тонну вугілля.

Нині об'єднання, як і все наше суспільство, вражене глибокою економічною кризою, витюки якої сягають понад 30-річної давнини, коли політика держави, згідно з якою Донбас вважали за неперспективний вугільний регіон, призвела до того, що копальні на реконструкцію шахт надавали дуже мало, нові шахти в Макіївці не будували, вивалдок що утворився значний розрив між глибиною ведення гірничих робіт і глибиною заледнення основних горизонтів з потужними виробками, засобами механізації. Все це разом не могло не позначитися на зростаючій витрат на видобуток вугілля, хоча вона ще залишалася відносно дешовою.

Відомим коментарем, коли кількості зміни у вугільній промисловості переросли в якісні, став 1989 рік — страйк шахтарів, пошуком економічних рішень, політичних соціальних питань, різке зменшення обсягів видобутку вугілля, декларативне зростання заробітної плати, зліт

наванч було змушене брати кредити в банках під досить великі відсотки для сплати зарплати та інших невідкладних потреб. Повороту кредити часно не мали змоги через брак коштів, тому з'явилися і стали зростати штрафні і пеня за несплату кредитів, що потрохи йшло, але такий фінансовий стан, не було за що платити об'єднання для нових лав, виникли в 1990 році проблеми зчасної виплати зарплати робітникам і знову зросла соціальна напруженість у колективі.

Об'єднання почали змушувати в тому, що підприємств-суміжників, які надавали нам послуги і не одержували за це плату, вимушували кредитувати нас, але ж зрозуміло, що першопричиною такого становища стало те, що «Маківугілля» свого часу, не одержуючи плати за видобуток вугілля, кредитувало підприємства інших галузей промисловості.

Усе це призвело до того, що дефіцит платіжного балансу — державою економіки будь-якого виробництва — став зростаючим.

До 1993 року об'єднання мало задефіцитний баланс. Починаючи з 1993 року, крива дефіциту поповзла вгору, склавши спочатку суму, що дорівнювала обсягу однієї третини місячної реалізації. До 1996 року дефіцит зріс до п'яти місячних обсягів реалізації і перевищує нині суму в 9 місяців карбованців.

Становище ускладнилося з впровадженням у державі фінансових цін на вугілля і вільних — на продукцію інших галузей економіки — державства. Коли в 1995 році ціни на вугілля продику в об'єднанні зросли в середньому в 1,5 раза, то на матеріали, обладнання, що їх використовують у гірничому виробництві, — в 2,5—4 рази, на вибухові речовини — навіть у 9 разів.

Потворні зміни відбуваються й у структурі соборності видобутку вугілля, частка матеріальних витрат зросла з 42 % у 1991 році до 44 % у 1995 році за зниження частки заробітної плати відповідно з 52 % до 27 %, тобто, образно висловлюючись, матеріальні ресурси стали дорожчими за потреби людини.

Падає престиж шахтарської праці. Коли в 80-х роках за рівнем зарплати шахтарів промисловість посідала провідне місце, то в останній рік шахтарів багато хто обігнав, у тому числі морський транспорт, який транспорт, не кажучи вже про банківські структури.

Неперспективність праці шахтарів призвела до відпал-

принци, шахти «Маківугілля».

Якщо в минулі роки різні види розрахунковою ціною, що відбивався на видатках на виробництво, і, отже, за якою вугілля продавали споживачам, адишоувалася до держави, то тепер наші підприємства платоспроможних споживачів, якими виявляються лише комерційні структури, причому златні забезпечувати 100 відсотку поспільно оплачують ціну в валюті. Об'єднання, що отримувало лише карбованцями покриття, є джерелом надохнення валютних коштів для держави. Невже нині підприємства потрібні державі лише як валютне джерело? Адже ніхто не знає, скільки і який вугілля коштує в нашу потрошню Україну, коли нас видано на відкуп законним комерсантам.

Об'єднання, що вівалтавати вугілля, як і всі інші, отримує за нього від споживачів 2 трлн. карбованців на місяць за необхідного мінімуму 41 трлн. стрімко наближається до економічного колапсу. Практично не провалить платежів до бюджету, до позабюджетних фондів, важким тягарем тиснуть борги минулих років. Лише залізничникам винні близько 500 млрд. карбованців, з них за минулий рік понад триста, зарплату робітникам за листопад — тридцять 1995 року виплачено на початку II кварталу поточного року, а за січень 1996 року не виплачено шайком і досі. Показником фінансової ситуації 4 трлн карбованців, величезна заборгованість за електроенергію, газ, воду.

Кризні явища в економіці поповнюють позичатися на стави основних фондів, адже нема за що купити запасники й заплатити за нагромадження матеріалів на величезній території. Брак навіть головних свідальників та саморегуляцій, без яких неможливо спускати в шахту. Значно збільшилася тривалість.

«Банкрутство» — страшне слово заперекло на обрії плавання корабля під назвою «Маківугілля». То одне з найбільш підприємство-постачальників намагається завести справу про банкрутство окремих шахт і всього об'єднання разом, і чимало зусиль вкладають керівництво та ко-

дав об'єднання, здал в ордену підприємств будівельно-страйківських. Тут так не вийде, як не було сказано, всі шахти пов'язані між собою, і закриття однієї-двоєї спричинить комплекс проблем з відкачування води, газу на шахті, закриття деякої кількості шахт може призвести до екологічної катастрофи, бо вода і газ по гірничих шайбах і розломах у землі корі, що утворилися внаслідок впливу підприємств і неогорожених гірничих виробок, вивабитимуться на поверхню землі, деформуватимуть і підтоплюватимуть її. Небагато уяви потрібно, щоб припустити, що більша частина житлового фонду міста виявиться під впливом цих руйнівних чинників.

Така картина в разі стійкого неkontrolюваного зростання ціни на вугілля, цивілізований, спосіб закриття з проведення різноманітних заходів попереджувального характеру. Так, є дло, на який, коштує вони дорого. Фактично об'єднання пірагували, що на закриття всіх шахт потрібно буде витратити 142 трлн крб., а на відкачування нормального працевлаштування в цей самий період — близько 113 трлн. То що ж вийде, закрити шахти й вивести гроші з їх території? Тут є над чим поміркувати.

Ми пропонуємо інший шлях виходу з кризової ситуації.

На кожній з шахт розроблено програму, в основну яку покладено три найважливіші напрямки: збільшення обсягу видобутку вугілля, поліпшення якості і нагодованіше — скорочення видатків на виробництво. Після виконання зазначених програм, збільшення оптову ціну видатків із соборності та з прибутку значно зростає.

Програма уже починає провалити за перший квартал поточного року обсяг видобутку по об'єднанню зріс на 15,5 % порівняно з IV кварталом минулого року, покращуватиметься праці робітників з видобування зросла на 18,4 %.

На жаль, оскільки несежне неможливо самостійно керувати об'єднання в розв'язанні глобальної проблеми економічного стану воцарився не досить. Усім зазначеним напрямкам, державним інститутам потрібно повернутися обличчям до вугільної промисловості. Шахти видобувають вугілля у величезних кількостях, імовірно, на пластах різної потужності і глибини залегання, мають неодомікі різні збитковості, тому їх потрібно розділити на різні групи кутами зор, віддавати пріоритет тим, хто видо-

Окрім запровадження адресної підтримки державної адресної підтримки, як і в різних інших, від Президента до обласної адміністрації, ставили і ставимо питання про необхідність розробки стратегії борби об'єднання, прийняття рішення про їх відкриття, або цілковиту часткову сплату, про відкачування води, для придання вугілю більш підприємства підтоварних довотермінових кредитів для сплати заборгованості трудявцям із заробітної плати, для придання об'єднання, без якого неможливо вестися в дію вже підготовлені очисні заводи.

Усе це дасть змогу зняти наслідки надто довгого двомісячя під назвою «кредиторська заборгованість «вагою» 18 трильйонів карбованців, і, таким чином, сприятиме виконанню Указу Президента за 7 лютого 97 р. «Про структуру перебування вугільної промисловості», без чого неможливо буде реалізувати, привади на підприємств до «чужого» варіанту за всіма видами заборгованості корпоративна і приватизація, але, проста зміни вивиски і не більше.

Підбиваючи підсумки, можна зробити висновок, що без належної підтримки з боку держави, як і галузь, загальної та об'єднання «Маківугілля» не в змозі забезпечити життєдіяльність. Або запровадження допомоги від вугільну продукцію: в разі чого вугілля, що видобувається в об'єднанні, буде неконкурентоспроможним, великі видатки на виробництво. При цьому зросла ціна на вугілля переїде в ціну металу та виробів з нього, тобто подорожчають всі інші товари, і це спричинить черговий стрибок ціни за хліб насущний, відбуватиметься активізація інфляційних процесів і, таким чином, ще більше знизиться й ця низького життєвого рівня населення. Або об'єднання поступово «помере», що обов'язково спричинить докорінні кризові ситуації в кокомусь галузі, металургійній промисловості і в усюму народному господарстві, пов'язані з пошуком шляхів збереження і розвитку вугілля у третіх країнах. Хотілося б, щоб за підприємств держави об'єднання «Маківугілля» об'єднання, як і в інших економічних України, усіх ішчанків нашої країни.

Анатолій ТАТАРИНОВ, народний депутат України, заступник голови Верховної Ради України, член парламентського комплексу, транспорту та зв'язку. Давид ДІД, директор з економіки підприємств об'єднання «Маківугілля».

ГРКОТУ поразили підсвідомістю словами: «Головне — не перемогти, головне — участь». Перевіж бойді 4 червня записалися до «пограбачки». «Головне — участь, і перемога буде забезпечена». Другий парад конституційної бойді викликав оптимістичний проноз: нарешті в парламенті сформувався конструктивна більшість, нашітована на конструктивну працю. З цієї популярної нині серії багатьох політиків і журналістів теми і починає розмову оповідач «Голосу України» об'ємом 15 сторінок фразей Руху, заступником голови Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Олександр ДАВРИНОВИЧЕМ.

—Пане Давриниче, обидві право-центристські сили 4 червня і справді продемонстрували рішучість поїзти, що в принципі об'єдналися з ними виступили наприклад відповідальні реальності своєю речей оптимістичний висновок про створення сталої конструктивної більшості? Як це об'єднання «группування» як такої взаємості, що в парламенті почалася нова доба конструктивної праці?

—У розмові про формування право-центристської конструктивної більшості у Верховній Раді є, на жаль, просто добріми побажаннями і не більше. Така більшість справді виникла, та лише ситуаційно, для вирішення якогось одного конкретного питання, і після досягнення результату миттєво зникла. Так було під час прийняття Конституційного договору в червні минулого року, так відбулося у червні нинішнього, коли, сподіваюся, буде під час процедури другого читання проекту Конституції, хоча, ясна річ, забезпечити підтримку 300 голосів — справу непросту. Це певна частина депутатів, які ніщо не уявляють до «конструктивної більшості», оскільки мають досить тверді переконання, що конструктивізм у внутрішній конфлікт самі з собою заради патріотизму того, що діаметрально протилежне їхньому світогляду.

Отже, я не можу поділити оптимізму своїх колег, які заявляють про формування конструктивної більшості. Навпаки, я вважаю, що у Верховній Раді з перших днів її скликання і донині фактично зберігалася психологічно-ментальна більшість протилежного спрямування, która має способи мовлення і засади для себе переконані, скеровані на збереження цінностей лівої політичної сили. Це неодноразово підтверджується голосуванням різних політичних питань, зрештою, це довело і поїзд 5 червня, коли на порядку денному стояло питання про усунення з посади Головою Верховної Ради Олександра Мороза. Результати голосування підтвердили більшість властолюбів, щоб парламентом керував голова Соціалістичної партії.

—А є шина кандидатів, за яку проголосують всі опусташі більшість? Можливо, парламентська більшість не може бути успішною, що добре розуміє, чим обернеться катавасія з виборами нового спікера?

—Оскільки це питання тепер надходить до теоретичної площини, я б не хотів називати конкретні прізвища, чия потаємка, що на сьогодні єдиної кан-

дидатури, która б збирала ситуаційну більшість, немає.

—Тобто ви переконані, що націоналістичній організованій оформленої право-центристської більшості в парламенті в нинішній утвореній муть важелі правління сили лівого спрямування?

—Цілком переконаний, більше того, лівоцентризм з постійної можливості проведення в цих справах ліній ідей, вважаю, що Комуністична й Соціалістична партія України, оскільки як керівники парламенту повинні нести цілковиту відповідальність за

наслідки тих рішень, які приймаються у Верховній Раді.

—Даруйте, про яку відповідальність йдеться, адже ліні підкреслюють, свою опозицію до нинішнього ладу?

—З одного боку, підкреслюють, а з другого —максимально утримувати всі важелі правління і створити можливість для прийняття рішень, що відповідають їхнім програмним засадам. Давати не виходити в оману людям: майже все, що вирішено законодавчим органом, — наслідок діяльності лівих партій. І, повторюю, вони мають відповідати за ці наслідки.

—Очевидно, з політичної відповідальності слід відхилити не тільки до членів парламенту, а й до членів кабінету міністрів? —Президент, Кабінет міністрів?

—Безсумнісно. Тут треба розглянути глобальну проблему, в якій чиним намір має формуватися парламент, як повинна функціонувати державна влада взагалі.

До речі, коли у Верховній Раді заявляють про створення конструктивної більшості і це стверджує її глава адміністрації Президента, я припускаю, що наводять відповідні кадрові зміни в уряді з метою посилення його представничою більшістю, якій чиним декларується своє членство в певній коаліції?

—Так є в нас коаліція більшості чи немає?

Зрозуміло, що в усіх нинішніх крайніх ідеях команда

або однієї політичної сили, або коаліції, яка зобов'язана право на втілення в життя своїх доктрин, своєї ідеї і справді відповідала за наслідки цього втілення. На яких принципах буде йти або може будуватися команда в Україні? Але особиста відповідальність, або сталі політичні погляди на розвиток держави, визначення пріоритетів тієї чи іншої галузі. Що стосується другого, то дуже проблематично, щоб на цих засадах формувалася уряд. До певної міри можлива коаліційна мо-

дель, якщо взяти реальні політичні сили і течії, що мають певну підтримку електорату, або так не робилися і не робяться. Залишається один принцип, за яким формується уряд: принцип особистої відповідальності.

Якщо особиста відповідальність супроводжується високим професіоналізмом?

—Професіоналізм у сучасному крієативі означає і єдиним критерієм буття не може. Без доктринального ставлення на розвиток української держави ми приречені на те, що маємо в усіх цивілізованих державах і нашія ніхто не зміг розв'язати економічних і соціальних проблем, не розв'язавши проблеми управлінської, а управлінської — без сталої структурної єдності.

На керування державою мають право політичні сили, через особистість, а не політично аморфні особи, погляди яких можуть змінюватися залежно від часу і ситуації. І це надзвичайно важливий момент. Він, безперечно, стосується і Верховної Ради. Сполучається на перекладі змін діалектичного розвитку парламенту можуть лише найліпші. Це безперечно створення то однієї, то іншої більшості для прийняття відповідних рішень, окремим чином безсистемність роботи парламенту, його фрагментарність у підходах до справи, який питання в усіх сферах життя. Прийняття рішення, здебільшо-

го, не розв'язує проблему, в порозку новій. Приклад — бездіяльність склад Верховної Ради, підкреслюю, і не може бути настільки ефектним, щоб розв'язати проблеми, які стоять перед суспільством.

—Пане Давриниче, але чітка структурна парламенту забезпечує на політичній структурі українського суспільства...

—Дуже важливо, щоб усі в Україні зрозуміли необхідність орієнтації на політичні орієнтації. Тільки так вибори, који мають право на вибір, будуть світою. Вибори повинні бути спільними, інакше процес і брати на себе відповідальність за зроблені їм політичними силами. Тоді не думатимуть опудли знівчувачами: «Що вони там роблять? Розп'ята, посядати, розстріляти!»

—Винні держави, в мучитися народ?

—Звісно. Люди мають знати, що від їхнього вибору залежить доля держави, добробут народу. Якщо політиків нині на цифри: коли люди обирають

Юрія Костенка — жодного портфеля у вищих виконавчих структурах. Є претензії до міністерства? А в парламенті — 29 членів Руху серії 412 депутатів. Чи можемо ми реалізувати свою програму, вплинути на прийняття важливих політичних рішень? Якщо і нашія зрозумілимо системно-структурної безспільності, збурення у суспільстві інакшостями, пригнати мови життя людей і так кажуть в Литві перемогли соціал-демократи, в Італії — християнські демократи, в Британії — консерватори. А хто переміг в Україні? Чи можемо ми реалізувати свою програму, вплинути на прийняття важливих політичних рішень?

—А ця система ніколи не даватиме про народ. Батьківщина забереться тільки окорону інтересів класу. І свідою чи несвідомо, зловичаючи з розв'язанням проблемами політичної структури, змінюючи цю систему. Якщо більшість у парламенті — незалежно від політичної орієнтації — справді перестане м'якшати в українській пресі через призму власного благополуччя і прийняти виборче законодавство і законодавство про політичні партії, це, напевно, і стане бразомом конструктивної праці.

—Ваш проноз на 19 червень?

—Погода у парламенті буде дати на сонце, але не буде дати на май май колег. Голова Верховної Ради 5 червня картань, ще активніше «керувати» процесом. Переходячи до проекту Конституції в другому читанні того дня не буде прийнято, забезпечити 300 голосів «конструктивної більшості» не вийде, а на наступні 6 днів, коли на референдум згідно з Конституційним договором вноситься узагальнений проект, ми можемо сподіватися на його прийняття. Якщо ж ні, то Конституційний договір. Якщо ж ні, то Конституційний договір. Якщо ж ні, то Конституційний договір.

Щоб не бути голосливим, читаю текст «Конституційного договору між Верховною Радою України і Президентом України» — єдиний важливий організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні на період до прийняття Конституції України». Далі, заключне положення: «Цей Закон набирає чинності з дня опублікування і діє до дня набуття чинності Конституції України». Прі. Чим ж іється у розділах II і IV. Якщо людин не вміють читати — це їхня проблема. Якщо ж не вміють читати, то Конституційні положення: «Визнати за необхідне створення незалежних умов для приєднання та устаткування процесу в Україні з тим, щоб прийняти нову Конституцію в строк не пізніше року після підписання Конституційного договору». Це то цілком хибний крок. Є бажання, створено умови, конституційний процес завершується. А про те, що в Конституції є інші передбачені статті. І на закінчення: попри все мною сказане, переконаний, що цього року Україна Конституційно матиме.

Розмову вела Людмила КОХАНЕНКО.

3 пошти

Тут уважні і чуйні до хворих

Кожне перебування в лікарні і навіть не дуже складна операція — переживання не є для людини. Це і потреба доглядати, яке важливе тло для хворого чужі ставлення лікарів? Я потрапив на хірургічне лікування в лікарню, а потім у критична око до професора Юрія Михайловича Кондратенка. Це відділення вилало мене остервені доброти. Високий професіоналізм і людяність — це те, що визначає робочу цілість колективу.

Професор Кондратенко — фахівець високого класу, чуйний і уважний до всіх. Така ж його «команда» — лікарі,

сестри, санітарки. На ті спільно для всіх фінансові скрути, затримок з одержанням зарплати, पनि чітко дотримуються всіх лікарських приписів. Тут панують вільні принципи меліористики, чистота, дуже добрі побутові умови. Все це досягається завдяки внутрішньому ресурсам — професійним і моральним.

Зворушує увага до старих, безпорадних, незалежних людей: тут їм повертають зір, дають їм стабільність, тож не дивно, що так часто можна почути ширі слова подяки.

Михайла КОДРОВИНСЬКА, лікар, Івано-Франківськ.

Київ.

Зустрілася з дитинством

Народилася я в Чернівцях і в селі Печі. Коли мені було п'ять років, наша сім'я переїхала на Миколаївщині. І ось уже шістьдесят п'ять років, як я не була на батьківщині.

Тут на рівнині краєм не давала мені і з віршів поїхати туди разом із сином та братом. На жаль, у мене не залишилися такі рідні і ні до кого було звернутися по допомогу. Нам допоміг голова Чернівецької області Радів. Він віддав усі свої справи і розповів історію села, показав архів-

ні документи, де записані дані і про нашу сім'ю, повів на місце, де стояв батьківський хат.

Радіо мені не тільки від того, що я побачила на землі, де народилася, але й від того, що не переживає такі добрі, чужий люди, који завжди готові прийти на допомогу іншим.

Не знала ягоди ні його пошани, ні імені його батька. Але його хотілося б, щоб про прочитав ті ширі слова подяки за його доброту.

Тетяна КАТА.

Малодорожжя Славенського району Миколаївської області.

Юрій СЕРБІН:

«Під лежачий камінь кредити не потечуть»

Із досьє «ГУ»

Юрій Сербін закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут і потім завоював диплом з будівництва. Починав трудову діяльність слесарем, з часом вийшов до мерування великим будівельним трестом у Шостку, що в Сумській області.

Там його обирають народним депутатом. У Верховній Раді працював заступником голови постійної Комісії з питань будівництва. Згодом його призначили першим заступником міністра інвестицій та будівництва, міністром будівництва і архітектури. Заслуживши будівельним Україною. Тепер — президент Київського акціонерного товариства «Газпром». Саме з проблем «Газпрому» і розпочинає наша розмова.

— Юрію Сергійовичу, у ділових колах осягнуто світу добре знають: могутні російські акціонери товариство з одностороннім чином. Маєте з ними якісь спільні проекти, залежите якесь чином від нього?

— Ні, ми самостійна фірма. Але мені, повірте, приємно, що за результатами нашої роботи у багатьох виникають певні асоціації з нібито тісній зв'язки нашого АТ з могутніми промисловими російським «Газпромом». Це не раз переконує мене в тому, що ми на правильному шляху.

— А чому все це ішло? — Сьогодні часу ми одразу три основних напрямки діяльності нашої компанії і тепер інтенсивно їх розвиваємо.

Перший — це переобладнання автомобілів для роботи на газі. Другий — будівельна індустрія і третій — запровадження прогресивних будівельних матеріалів і технологій.

Як відомо, зрізаний газ майже ввічлив дешевий, який безпечний, який тепер являється багатством, що кажуть, не по кишені. Окрім того, це екологічно чистий продукт. Ніхто не бензин не димав, навіщо, — отже, менше забруднює довкілля. Та й сам димити менше потратить від нього, ніж, скажімо, від того ж бензину.

— А хто сьогодні виробляє зрізаний газ для автомобілів? — Наші автомобілі працюють як на газ російського виробництва, так і на вітчизняний. Я хотів би додати споживачів нафтопереробних заводів.

Сьогодні «Газпром» має в п'яти областях спеціалізований підприємств для роботи на газі. Переобладнання автомобілів під газ, надання обслуговування і заправлення транспорт зрізаним газом.

Свого часу в Україні була розроблена і затверджена спеціальна урядова програма, спрямована на переведення значної частини автопарку на газове паливо.

Програма була розроблена і кроків для її реалізації уряд так і не зробив. У Сумській області єдиний в Україні завод з виробництва газової апаратури, але і той практично зупинився, бо ніхто надзвичайно дешеві установи, які там виробляють, ніхто не купує. А відсутність на підприємстві кредитних коштів, зрештою, не дає змоги усеосягати цю апаратуру. Таким чином, ми ще більше вистаємо від наших сучасників, скажімо, від поляків — я вже не кажу про західні країни.

Прикладом зупинки цієї урядом прийнята ще одна програма з енергозбереження, коли переобладнання значну частину автопарку на спотворений газ. Але і тут суттєвих зусиль немає. — До цих пір не визначено підприємство, де виробляють апаратуру для стисненого газу.

— Невже немає ніяких пропозицій, конкретних намірів? — Намістих є. Зокрема, пробні зрізи вітчизняного апаратури для стисненого газу готові випустити наші партнери із Сумського заводу газової апаратури. Водночас розширюємо мережу газозаправних станцій, зокрема, в Києві, де велимо роботу на двох майданчиках. Але скористатися стандартним обладнанням вітчизняного виробництва ми не можемо — наші установки на 400 заправок займають майже три гектари землі. Певно, що такої площі нам нічого не відведе у столиці.

Отже, маємо намір придбати та побудувати заправні станції по всьому виробництву. Щоб їх у місті було не менше, ніж безкозольно.

Сьогодні будівельна індустрія в Україні охоплена глибокою кризою. Багато організацій працюють утиском, а це і утиски простояють. Чи варто в такій ситуації вкладати гроші в будівельний газу?

— Протягом останніх років об'єкти будівництва скоротилися в десятки разів. Кілька років тому в Україні заклали в експлуатацію приблизно 21,5 мільйона квадратних метрів житла, то цього року і 2 мільйон буде вивалити непоганий поклик.

Але маємо пам'ятати, що в колишньому Союзі майже четверту частину всіх доходів одержували від будівництва. Отже, той, хто стабільно займається будівництвом, збитків не зазнає. Правда, це характерно для суспільства зі сталою економічною ситуацією, а не для нас, де все міняється, несподівано і невідомо, як погода прилетом для у березні.

Отже, додаємо все ж зусиль, щоб одержати вигідні замовлення за кордоном. Для того й уклади договір із партнерами з Арабських Еміратів, відкрили там своє представництво і найбільшим часом створюємо з ними спільне підприємство. А як досвід приступимо до конкретної роботи згідно з підписаними контрактами.

— Ваш погляд на сучасний стан будівельної індустрії в Україні?

— Як я мене, то наша держава просто махнула рукою на що вихаву газу. Мовляв, викидай, як можеш. Я добре розумію, що сьогодні держава не має змоги фінансувати будівництво, виступати голоюми замовником. Але боді трохи спитати ці газу зобов'язана. А саме тіляк там, де починається будівельний бум, можна вести мову про піднесення економіки. Як, скажімо, це ми бачили на прикладі Москви.

Найболючіше для нас — це втрати традицій для української будівельної індустрії в Африці

і на Близькому Сході. Ось чому важливо мати державний орган, який мав би підтримувати будівельну галузь у виході на зарубіжних партнерів. Щоб на зріз, колишнього «Зоросуду» і т.д. Щоб можна було укласти юридично грамотні, налігати договорів-контрактів із зарубіжними партнерами, отримати доступ до замовлень і, звичайно, залучити їх до реалізації тих чи інших проектів.

На жаль, наша держава поки що керує не зацікавлена цими проблемами. І як я писав — діяльність наших будівельних фірм за кордоном намагаються перелати під «опіку» Міністерства зв'язкоміжнародних зв'язків і торгівлі, тобто, зовсім не тим спеціалістами, які мають — і можуть — цими справами займатися.

Або не тактично, ми почали заучувати західні критерії для фінансування наших робіт за кордоном. Насамперед — в арабських країнах, що але нам змоту заробляти там.

— Океаном, третій напрямком діяльності «Газпрому» — виробництво перспективних будівельних матеріалів і запровадження прогресивних технологій зокрема, в будівництві передусім на вітчизняний ринок? Як і в нас тут пріоритети?

— Сьогодні в Україні катастрофічно вистачає засобів для обслуговування комунального господарства. Ми бачимо, як обшарпане наше житло, інші споруди. І вмовчаш не хочемо скористатися тим, що досить на поверні.

— Ось хоч і такій на поверні? — Ось хоч і такій на поверні? Ми продовжуємо прокаркати сталеві труби, які вже через п'ять років експлуатації починають протікати, потім їх ремонт, особливо на гарячому водопостачанні всередині будинків і споруд.

А тим часом у світі вже давно використовують пластмасові труби, які обходяться в ремонті п'ятдесят років. Окрім того, вони не іржавіють — значить, і вода у них чистіша.

Майте ці труби і шийай газ і іншіх суттєвих переваг. Вони значно легші за сталеві — отже, їх зручніше укладати. А найголовніше — це удвічі дешевші від сталевих.

Ще одним головним напрямком застосування цих труб іiam виробничим підприємством, фірмою «Пластик» давно одержали. І ми їх широко використовуємо на будовах в Алматі, Черкасах, Сумах, під Києвом, у Житомирській області. Отаким масового використання пластмасових труб у Україні неможливо — завжди існує інертність мислення.

Правда, поки що ми користуємося імпортом, але маємо намір найближчим часом придбати установи для виробництва вітчизняних труб.

Або це одна проблема. Держба виконав велику роботу і ввів нові норми, і тепер треба чинити технічних конструкцій. Але ці норми, прийняті, виходячи із сьогоднішніх можливостей нашої промисловості, і відстають від норм країн Європи, хоча там краще розуміють. Ці норми треба зробити жорсткими, якщо трохи допомогти промисловості.

Але ми маємо допомогти західним фірмам на наших заводах, щоб ці цілком строки можна налагодити виробництво ефективного вітчизняного устаткування — і таким чином історично значущі технології наших квартир і службових приміщень. Певно, що для того можна було б скористатися коштами вітчизняних приватних структур, а також зовнішніх кредитних коштів. Але рази без державної підтримки не обійтись.

Віт розмову Леонід БРОВЧЕНКО.

Оптимістичний принцип? Будь ласка. Січкарі? Немає проблем!

ЩЕ П'ЯТЬ років тому Київський завод «Арсенал» отримав статус підприємства. Це й не дивно: підприємство було одне з провідних у системі військово-промислового комплексу СРСР, і 90 відсотків продукції підприємства — високоякісна оптико-електронна техніка — мала безсумнівне призначення. Решта 10 відсотків (здебільшого білий у вуску білий фотоплівки зовні («Кай») — продукція затишної підприємства — високоякісна оптико-електронна техніка. Нині ситуація змінюється. Підприємство переїшло на виготовлення цивільної продукції. Що ж до бізнесового, то бізнесовий аспект перебудови заводу, який належить до Міністерства Оборони в Україні, поки що на промислову зміну нечому, бо невеличкі науково-технічні роботи бажано за замовленням ітересно.

Ще й прозвучило, бо маємо країну вже з діловими масштабами, іншими мілітаристськими запитам, іншою воєнною доктриною.

І змінилося й об'єкти продукції, яку виготовляють підприємство: вони значно збільшилися.

Зрозуміло, що вітчизняною напругою підприємства здійснюють фотоплівки і фотобатареї. Причому ціна на фотоплівку однією у професіоналів. «Арсеналу» і Союзі не було рівних у виробництві середньомасштабної фотоплівки, так само як і у виробництві об'єктивів. Таким, як «Ймаш» та «Шифр». Тепер завод виготовляє бланко 25 тисяч фотоплівки на рік і може (раніше він це робив) — до 200 тисяч. Для порівняння скажу, що п'ять років тому в СРСР виготовляли до 5 мля. фотоплівки на рік. Сьогодні їх виробити в Росії і в СРСР значно скоротилися. Майже в такій самій пропорції, як і на «Арсеналі».

Тож арсенальці переналадували своє виробництво і на випуск іншої продукції, чималої дід основного, високоякісного оптико-електронного, профілю підприємства.

Освоїли випуск паливноконного пристрою «Овекс» а автоматикою. Сертифікували його. Серед інших — і фарбувальний агрегат низького тиску з компресором. Зробили незалежний для невеличких підприємств і кооперативів, які займаються ремонтними роботами. А от у сільській господарстві здобили арсенальський «комбайн» — агрегат, який виконує всі функції крупнорозрив, січкарні та оводнювачі. Виробили арсенальський комбайн, як бачимо, дійшли і до січкарні. А що поробиш, коли на агрегати для переробки сільськогосподарської продукції сьогодні попит більший, ніж на оптичні принципи для літаків.

До речі, про принцип. Завод виготовляє і їх. Та відється про спортивні оптимістичні принципи.

І все ж таки до основної продукції підприємства належать оптико-електронні роботи. База є база. І виробництво, і людська. Спеціалісти «Арсеналу» разом із колегами з Міністерства охорони здоров'я розробили й випустили випуск спеціального обладнання — аналізатора крові. Цей прилад дає хвалений видає аналіз крові з 11 параметрів. Причому дуже ввічливих. З «Арсеналу» виходить це один зразок медичної техніки в Києві. Гордо, що підприємство намагається робити аналіз крові. Київська намагається пропускну спроможності відвіди потужніша за аналізатори, яку і виготовляють у Санкт-Петербурзі. Традиції не забуваються. Арсенальські заводи буди попередню ЛОМО у виробництві фотоплівки. Ведуть перед і в розробках медтехніки.

Шукаючи роботу, арсенальці нігні беруться за будь-яке більш-менш вигідне замовлення. Указівня виробництва вже і потужності, високоякісна продукція, можна розробити і поставити виріб на потік за досить короткий строк. Як не було, приміром, із близькоскоп технікою, коли до «Арсеналу» звернувся по допомогу Національний банк.

Тож слова, виснесені в заголовку, — це не жарг. Це реальність. На «Арсеналі» змілють роботи все — від унікальних речей для освоєння космосу до дрібних амінь, які доводяться кожен на чотирьох ринку, а сьогодні відкрито виготовляють на заводі.

Ольга МАЛІНОВСЬКА.

1. Великий банк — ДОБРЕ?!
2. 4 роки бездоганної роботи: жодної затримки платежів — ДОБРЕ?!
3. Операційний день до 18 години і навіть пізніше — ДОБРЕ?!
4. Ліцензія на всі види банківської діяльності — ДОБРЕ?!
5. Філії і відділення в більшості великих міст України — ДОБРЕ?!
6. Кореспондентські рахунки в найбільших банках світу — ДОБРЕ?!
7. Банківська таємниця не на словах, а на ділі — ДОБРЕ?!
8. Шире й турботливе ставлення до клієнтів — ДОБРЕ?!
9. Миттєва конвертація — ДОБРЕ?!
10. Оперативне вирішення будь-яких законних доручень клієнтів — ДОБРЕ?!
11. Анонімні рахунки у валюті — ДОБРЕ?!
12. Індивідуальне зберігання цінних речей клієнтів — ДОБРЕ?!

Наша адреса:
Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.
Тел.: 294-79-96, 294-85-49, 294-82-22.
Факс: (044) 294-81-03.
Телекс: 631250 ALINA SU.
Ліцензія НБУ № 32.

**Ми вважаємо, що добре,
і намагаємося зробити
ще краще!!!
А як вважаєте Ви?**

Jan & Co

- GoldStar
- Panasonic
- SHARP
- PHILIPS
- TEFAL
- Moulinex
- RowaStar

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИЙ,
БЕЛОРУСІЙ,
УКРАЇНІ І МОЛДОВІ
Офіційний дилер
GoldStar в Литві

Територіальний центр Jan & Co
Київ: Спирська 35, поверх 20А, кімната 20А-01
Фон: (0-422) 45 41 76, 25 91 30
Факс: (0-422) 25 65 12, 25 91 27, 25 91 70

ОПТОВА ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО І ВІДЕО ТЕХНІКИ
ПО НИЖЬОМУ РИНОЧНИМ ЦІНАМ В РЕГІОНІ. ПРЯМО ОТ ПРОМОВИЩЕНТІВ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ - 20 000 USD

ДЛЯ ДОМУ ТА ОФІСУ НАЙКРАЩА СТОЛЯРНА ФУРНІТУРА

петлі, клямки,
шпінгалети,
замки та ін.
Гнучка система зніжок
Фірма «ПЕРУН»
тел./факс: (044) 550-51-64

Привітаємо
делових людей України
посетити город Пекін (КНР)
і прийняти участь в торговій
виставці
"Україна - Китай 96"
Стоимість поїздки
1300\$ США
Тел. для запитань
(044) 251-93-67, 261-73-58

с о сполученні в Харків і "под заказ"
АВТОМОБІЛІ
Кожному покупателю -
автомобіль безкоштовно!

UA3	GA3	
"НИВА-ТАЙГА" BA3-21043/47 BA3-21053 BA3-21061 BA3-2107 BA3-21083 BA3-21093 BA3-21099 Купівля б/в з гарантією	UA3-3303 Борт. тент UA3-31512 пасс. UA3-31512-027 пасс. Брез. верх, м'як. салон UA3-31514 люк. метал. верх, м'як. салон UA3-2205 мікроавтобус, 11 міс.	GA3-31029 любок комплектний GA3-3302 "ТАЗЕЛ" GA3-3309 - пробіг дилера ИЖ ИЖ-2715 "терок" M-2141

По Вашому бажанню ви отримали
в куплений Вами автомобіль стереосистему,
сигналізацію, центральний замок; произведем
тонирование стёкол і другие виды работ.

АВТОЗАПЧАСТИ
— Кузови, GA3 і BA3 повної комплектації
— Двигатели, автоагрегати, запчасті к отечественным легковым
і грузовым автомобилям, тракторам ХТЗ
ПОСТАВКА С/Х ПРОДУКТОВ
сахар, масло подсолнечника, мука, маргарин і т.д.
Електростанції: автономні дизельні і бензинові
мощністю от 1 до 200 кВт
СПЕЦСТРОЙМОНТАЖ в Харків, ул. Миконсоцкая 25
тел/факс (0572) 40-21-20, тел. 43-34-91 (автомобіль)
тел/факс (0572) 43-34-50, тел. 40-21-38 (запчасти)
ВОЗМОЖЕ БАРТЕР, ОФОРМЛЕННЯ СПРАВОК-СЧЕТОВ

Реализуем ИППАЛЫ деревянные,
протипитые ГОСТ 78-89 и ж/б.
Тел.: (0562) 44-72-81, 44-27-72, 45-80-40.

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА
(гильза, поршень, палец, кольца,
акладки, прокладки)
ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ: КамАЗ,
МАЗ КраЗ GA3-53, ЗИЛ-130 "ИКАРУС", УАЗ
GA3-24, "Москвич-412", ВАЗ 3А3, GA3-21
ДЛЯ СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ:
T-150, MT3-80, -82, DT-75, "Кировец", "Исидо",
"Колос", для дизельных ДТ-240, А-41, ОМ,
СМД-14, 18, 20, 22, 31, 40
для GA3-53: колена, диск
и коренные подшипники.
для КамАЗ: выжимной подшипник.
Топливная аппаратура
для дизельных двигателей
(распылители, форсунки,
плунжерные пары ТНВД).

ЧП «СПАРК»,
Киев, ул. Чапаева, 3а
(Борщаговка).
Тел./факс: (044) 474-4177.

БАТ «Красилівський машзавод»
приймає замовлення на виготовлення тракторних навілаштувань ПТС-77М,
навілаштувача фронтального на базі трактора Т-155 ПСТ-72, автошестерні для
перевезення спирту та нафтопродуктів АЛП-3/5/130 на шасі ЗІЛ-130, автошестерні
для перевезення жовтої риби АЛПТ-3/3 на шасі GA3-3307, місткістю об'ємом 5 м³,
25 м³, 50 м³ для підняття й наземного зберігання сільськогосподарських
нафтопродуктів, місткістю А9-КЕС для накопичення і зберігання в антисептич-
них умовах фруктових соків, виноматеріалів та інших рідких харчових налівафа-
брикатів, підбирає бурівішні ЦМД ППС/50-52.
Телефони для довідок: (код 03855)
3-15-57, 3-15-61, 3-15-61, 3-15-62

Арбітражний суд Хмельницької області (280005, м. Хмельницький, пл. Неза-
лежності, 1) порушив справу № 43-6/5 про банкрутство малого підприємства
«Сєрабсудіндустрія» (281900, Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський,
вул. Червоноармійська, 9, к.а.5 р/рахунок 468961 Промінвестбанк м. Кам'янець-
Подільський).
Тел. (038-9) 3-58-98, 2-87-32, 3-27-74.
Претензії кредиторів і зацікавлених сторін приймають в місячний термін з дня
опублікування оголошення.

Загублене свідоцтво № 5050
МПП ВАІ вважати недійсним.

Арбітражний суд Чернівецької області (274000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу №3-
329-59/6 за завою кредитора — Агроробинбанк «Ук-
раїна» у особі відділення Агроробинбанку по Сторожи-
нському району Чернівецької області про визнання бан-
крутом малого підприємства «ОВІС Буковина», юридична
адреса якого: 275400, Чернівецька обл., м. Сторожинців,
вул. О. Кобилянської, 5, р/рахунок №468307 в Сторожи-
нському відділенні Агроробинбанку «Україна» м. Сторо-
жинців, МФО 336044.
Претензії можливих кредиторів і зацікавлених сторін прий-
маються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Закарпатської області (330001, г. Запо-
рожжя, ул. Шумкина, 4) возбудив дела о банкротстве следую-
щих предприятий:
1. Частное предприятие «Бикис» (330097 г. Запорожье, ул.
Лактинская, 2/58; р/с 1468080 в КАБ «Славянський»), дело № 5/
3-1-130.
2. Открытое акционерное общество Запорожский завод ма-
гнетитов «Весна» (330097 г. Запорожье, ул. Новосергиев, 3;
р/с 6467464 в ЗРУ Проминвестбанка Украины), дело № 5/2-
136.
Претензии кредиторов и заинтересованных лиц принимаются в
течение месяца со дня опубликования объявления.

інвестиційної компанії
«Київське інвестиційне акціонерне товариство» (АТ «КІНТО»)
Інвестиційна компанія «Київське інвестиційне акціонерне товариство» (надалі — Товариство) — акціонерне товариство з іноземними інвестиціями, зареєстроване за місцем виникнення Товариства.
Товариство має ліцензію Міністерства фінансів України №26 на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Операції з цінними паперами становлять ви-
ніток його діяльності Товариства.
На підставі рішення загальних зборів ак-
ціонерів АТ «КІНТО» від 13.03.1996 р. (протокол №1) засіданням правління АТ «КІНТО» 14.03.1996 р. прийнято рішення про збільшення статутного фонду шляхом збільшення номінальної вартості акцій.
Шостий випуск акцій складається із 400 000 (чотириста тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 225 000 (двісті двадцять п'ять тисяч) карбованців кожна на загальну суму 90 000 000 000 (дев'яносто мільярдів) карбованців.
Розміщення акцій шостого випуску здійснюється шляхом облігу акцій всіх попередніх випусків на акції нового випуску у співвідношенні: одна акція попередніх випусків — одна акція шостого випуску. Збільшення номінальної вартості здійснюється за рахунок прибутку.
Облік акцій здійснюється з 27 червня по 3 липня 1996 року за адресою:
252023, м. Київ, Спортивна пл.1, каси Палацу спорту; тел. 221-56-29.

Ведення
«Дипломатичного»
реєстру саєдів
в Дипломатичному
АВТОШИНІ
для аутомобілів, легкових
і с/х транспорту.
Тел.: (0562)
78-69-07, 78-69-16.
Тел./факс (0562) 78-46-93.

